

حضرت آیت الله مرعشی نجفی نین وصیت نامه سیندن فرازلار

حضرت آیت الله مرعشی نجفی، اؤز وصیت نامه سی نین بیر قیسمتینده بئله یازیر: بیر گنجه توسول ائله دیم کی اولیاءالله دان بیر نفری بوخودا گؤرم. او گنجه بوخودا گؤردوم کوفه مسجدی نین بیر زاویه سینده اوتورموشام و مولا علی (ع) بیر جمع اینن حاضیردیلر.

حضرت بووردولار: اهل بیت شاعیرلرین گتیرین، گؤردوم عرب شاعیرلرین نچه سین گتیردیلر و بووردولار فارسی شعر یازان شاعیرلر ده گتیرین، او زمان «محتشم» و نچه آیری شاعیر گلدیلر.

حضرت آیت الله مرعشی نجفی دئییر: امیرالمؤمنین بووردولار: بیزیم شهریاریمیز هاردادی؟ شهریار گلدی.

حضرت شهریارا خیطاباً بووردو: شعریوی اوخو! و شهریار بو شعری اوخودو: علی ای همای رحمت . . .

آیت الله العظمی مرعشی نجفی دئییر: شهریارین شعری قورتولاندان سونرا یوخودان آییلدیم و چون او گونه جن شهریاری گؤرمه میشدیم، او گونون صاباحی سوروشدوم شهریار کیمین شاعیریدی؟ دئیلر: تبریزی شاعیردیر، دئدیم: اونو منیم طرفیندن چاغیرین قوما منیم یانیما گل سین.

نچه گون سونرا شهریار گلدی، گؤردوم همان آدمدی کی من اونو بوخودا حضرت علی نین یانیندا گؤرموشم. اوندان سوروشدوم: بو شعری (علی ای همای رحمت) هاواخت قوشوبسان؟ شهریار تعجب اینن مندن سوروشدو: سیز هاردان بیلیرسیز کی من بو شعری قوشموشام؟ چون من نه بو شعری بیر نفره اوخوموشام و نه اونون باره سینده بیرنه دانیشمیشام.

رحمتلیق آیت الله العظمی مرعشی نجفی شهریارا دئدی: نچه گنجه قاباق من یوخودا گؤردوم کی کوفه مسجدینده ایم و حضرت امیرالمؤمنین تشریف گتیردیلر. حضرت بووردولار: اهل بیت شاعیرلرین گتیرین، گؤردوم عرب شاعیرلرین نچه سین گتیردیلر و بووردولار فارسی شعر یازان شاعیرلر ده گتیرین و سونرا امیرالمؤمنین بووردولار: بیزیم شهریاریمیز هاردادی؟ شهریار گتیرین و سیز ده گلدیز. سونرا حضرت سیزه بووردو: شهریار شعریوی اوخو! و سیز ده مطلعی یادیمدا اولان شعری اوخودوز.

شهریار چوخ مونقلب اولور و دئییر: من فیلان گنجه بو شعری قوشموشام و دئیغیم کیمی اونون باره سینده هنج کسه بیر سؤز دئمهمیشم.

حضرت آیت الله مرعشی نجفی دئیلر: شهریار شعرین قوشما تاریخ و ساعتین دئینده معلوم اولدو کی شهریار او شعرین آخیر مصرعین قوشاندا من او یوخونو گؤرموشم.

ایرانیان گؤزاریشینه گؤره «علی ای همای رحمت» شعری شهریارا موتخلیص اولان اوستاد سیدمحمد حسین بهجت تبریزی نین شعریدیر کی اونون شاه اثرلریندن ساییلیر کی مولی المتقیان حضرت علی (ع) توصیفینده قوشوب.

علی ای همای رحمت تو چه آیتی خدا را - که به ما سوا فکندی همه سایه هما را

دل اگر خدانشناسی همه در رخ علی بین - به علی شناختم من به خدا قسم خدا را

به خدا که در دو عالم اثر از فنا نماند - چو علی گرفته باشد سر چشمه بقا را

مگر ای سحاب رحمت تو بباری ار نه دوزخ - به شرار قهر سوزد همه جان ما سوا را

برو ای گدای مسکین در خانه ی علی زن - که نگین پادشاهی دهد از کرم گدا را

به جز از علی که گوید به پسرکه قاتل من - چواسیرتوست اکنون به اسیرکن مدارا

به جز از علی که آرد پسری ابوالعجایب - که علم کند به عالم شهدای کربلا را

چو به دوست عهد بندد ز میان پاکبازان - چو علی که می تواند که به سر برد وفا را

نه خدا توانمش خواند نه بشر توانمش گفت - متحیرم چه نامم شه ملک لا فتی را

به دو چشم خونفشانم هله ای نسیم رحمت - که ز کوی او غباری به من آر توتیا را

به امید آن که شاید برسد به خاک پایت - چه پیامها سپردم همه سوز دل صبا را

چو تویی قضای گردان به دعای مستمندان - که زجان ما بگردان ره آفت قضا را

چه زخم چو نای هر دم ز نوای شوق او دم - که لسان غیب خوش تر بنوازد این نوا را

(همه شب در این امیدم که نسیم صبحگاهی به پیام آشنایی بنوازد آشنا را)

ز نوای مرغ یاحق بشنو که در دل شب غم دل به دوست گفتن چه خوش است شهریارا.

لینک مطلب در سایت : <http://torki.tebyan-tabriz.ir/?MID=21&Type=News&id=197>